

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a hátrányos megkülönböztetésnek az Európai Unió Alapjogi Chartája⁽¹⁾ 21. cikke (1) bekezdésében megállapított általános tilalmát, hogy a cikk tilalmának és védelmének hatálya alá tartozhat az addig az időpontig szakmailag megfelelőnek tekintett munkavállaló pusztán azon tény miatt történő elbocsátására vonatkozó munkáltatói döntés, hogy munkahelyi baleset következtében átmenetileg – határozatlan ideig – munkaképtelen helyzetben volt, és a társadalombiztosítás alapján egészségügyi és anyagi ellátásban részesült?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 30. cikkét, hogy a nyilvánvalóan önkényes és tényleges ok nélküli felmondással érintett munkavállalónak nyújtott védelmet a nemzeti jogszabályokban minden olyan felmondás tekintetében elő kell írni, amely alapvető jogot sért?
- 3) Az Európai Unió Alapjogi Chartája 3., 15., 31. cikkének, 34. cikke (1) bekezdésének, valamint 35. cikke (1) bekezdésének (az egyiknek, többnek vagy az összesnek) a hatálya és/vagy védelme alá tartozik-e az a munkáltatói döntés, amely az addig szakmailag megfelelőnek tekintett munkavállaló pusztán azon tény miatt való elbocsátására irányul, hogy munkahelyi baleset következtében átmenetileg – határozatlan ideig – munkaképtelen helyzetben volt, és a társadalombiztosítás alapján egészségügyi és anyagi ellátásban részesült?
- 4) Abban az esetben, ha a fenti három kérdésre (vagy közülük valamelyikre) igenlő választ kell adni és a Bíróság azt az értelmezést adná, hogy az a munkáltatói döntés, amely az addig szakmailag megfelelőnek tekintett munkavállaló pusztán azon tény miatt való elbocsátására irányul, hogy munkahelyi baleset következtében átmenetileg – határozatlan ideig – munkaképtelen helyzetben volt, és a társadalombiztosítás alapján egészségügyi és anyagi ellátásban részesült, az Európai Unió Alapjogi Chartája valamely rendelkezésének vagy rendelkezéseinek hatálya és/vagy védelme alá tartozik, a nemzeti bíróság a magánszemélyek közötti jogvita megoldására alkalmazhatja-e ezeket akár azért, mert – attól függően, hogy „jogról” vagy „elvről” van szó – horizontális hatállyal rendelkeznek, vagy akár „az uniós joggal összhangban való értelmezés elvének” alkalmazása okán?

Amennyiben az első négy kérdésre nemleges választ kell adni, megfogalmazódik egy ötödik kérdés:

- 5) A „fogyatékoságon alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés” – mint a 2000/78 irányelv⁽²⁾ 1. 2. és 3. cikkében foglalt megkülönböztetési indok – fogalmába tartozik-e az a munkáltatói döntés, amely az addig szakmailag megfelelőnek tekintett munkavállaló pusztán azon tény miatt való elbocsátására irányul, hogy munkahelyi baleset következtében átmenetileg – határozatlan ideig – munkaképtelen helyzetben volt?

⁽¹⁾ HL 2000. C 364., 1. o.

⁽²⁾ A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 4. kötet 79. o.).

**A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2015. július 23-án benyújtott előzetes
döntéshozatal iránti kérelem – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce
kontra Salvatore Manni**

(C-398/15. sz. ügy)

(2015/C 354/23)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperes: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Alperes: Salvatore Manni

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2003. június 30-i 196. sz. d.lgs. által átültetett 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének e) pontjában előírt, a személyes adatoknak az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtése vagy további feldolgozása céljai eléréséhez szükséges ideig lehetővé tevő formában történő tárolására vonatkozó elvnek kell-e elsőbbséget élveznie, és következésképpen azzal ellentétes-e az 1968. március 9-i 68/151/EK első tanácsi irányelvben⁽²⁾, valamint a c.c. 2188. cikkében és a nemzeti jogban az 1993. december 29-i 580. sz. törvény 8. cikkében előírt, a cégnyilvántartással megvalósított hozzáférési rendszer, amennyiben az megköveteli, hogy az abban szereplő, természetes személyekkel kapcsolatos adatokat időbeli korlátozás nélkül bárki megismerhesse?
- 2) Következésképpen az 1968. március 9-i 68/151/EK első tanácsi irányelv 3. cikke lehetővé teszi-e, hogy – a cégnyilvántartásban közzétett adatokhoz való korlátlan időtartamban és meg nem határozott címzettek által való hozzáféréstől eltérve – ezek az adatok ebben a kettős értelemben többé ne legyenek „hozzáférhető”, hanem az adatkezelő által esetenként elvégzett értékelés alapján korlátozott ideig, illetve meghatározott személyek számára álljanak csak rendelkezésre?

⁽¹⁾ A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet 15. kötet 355. o.).

⁽²⁾ Az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1968. március 9-i 68/151/EGK első tanácsi irányelv (HL L 65., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet 1. kötet 3. o.).

Az Audiencia Provincial de Cantabria (Spanyolország) által 2015. augusztus 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Liberbank, S.A. kontra Rafael Piris del Campo**(C-431/15. sz. ügy)**

(2015/C 354/24)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Audiencia Provincial de Cantabria

Az alapeljárás felei

Felperes: Liberbank, S.A.

Alperes: Rafael Piris del Campo

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Összeegyeztethető-e azon elvvel, [amely szerint a tisztességtelen feltételek nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve] és a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. és 7. cikkével a fogyasztókkal kötött szerződésben foglalt, tisztességtelen jellege miatt semmis küszöb-kikötés visszaható hatályának korlátozása?
- 2) Összeegyeztethető-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 6. és 7. cikkével az olyan joghatások fenntartása, amelyek a fogyasztókkal kötött szerződésekbe foglalt, tisztességtelen jellege miatt semmisnek nyilvánított küszöb-kikötés által megszüntek?